

ברכה ליום העצמאות

בפרוס השנה השבע-עשרה לעצמאות ישראל,
אני מכיא את ברכת הממשלה לביה ישראל במדינה
ובחפוצה הגולה, שחא שנה העצמאות הבאה שנה
עליה, ביטחון וביצרון.

א א א

נאחל ביום זה לעם בישראל ובחפוצות
לתעמיק ולהאדיר את תודעת היסוד הלאומי
המשותף לביצור המדינה ולשגשוגה, ולמלא את
החיים בחפוצות הוכן יהודי.

שוב זכינו ואייתה לנו השנה שעברה
שנה עלייה; הועמדנו במבחן כושרנו
להעלות ולקלוט - ועמדנו בו בכבוד.

העלליה של השנה הזאת מקרבת אוחנו עוד יותר
לדליית ארצות האנוש של עמנו מגלויות המצוקה
המתוחות לעליה.

נציין זאת בסימוק ובדאגה גם יחד. הסימוק -
על המעשה הגדול שנעשה כמשך השנים הללו, ובשנה
האחרונה, וחדאגה היא להמשך.

יהא ליבנו מופנה ביום זה למתיחת שערים

ולחידוש המגע עם אותם עיבוצי ישראל, ובהם

אחד גדול ונכבד מאוד, שעוים פנותקים כהיי

העם ומהשחמפות במעשה הגאולה הגדול.

במנה ביום זה אה עינינו גם אל ארצות

הרוזחה, כתביעה אל עיבוציהם היהודיים, שייתנו

מכניהם ומהילים לכיצור המדינה בכמות ובאיכות.

נגלה בחוץ עצמנו את הכוח, לטייע להם לחשוף מהדש
את ניצוץ המהות היהודית של חייהם ולעשות דרכם
לאורו.

א א אאא

בבואי לומר עתה כמה דברים לפיכום השנה

שחלפה ולהתווייה דרכנו להבא, אפתח בבעיות
ביטחון. אינני בא לבטא בכך סולם השיבות,
אלא את הרעיון הפשוט, כי בלי שיובטח קיומה
הפיסי של המדינה לא נוכל לעשות דבר בטטחי
חינו האחרים.

עברה עלינו שנת שלווה יחסית בגבולות.

לצערי, לא לווה הדבר הזה בהפוגת איומי
מלחמה מצד שכנינו; לא קם בהם הרצון להשלים
עם קיומם ישראל כייסוד להסדר של שלום.

אויבינו מתנשאים להכריז, כי סוף המלחמה

עם ישראל לבוא; הם מדמים בנפשם, כי הם אשר

יקבעו את האריכה. חייבים אנו להקשיב לאיומים.

הם מצווים עלינו כוננות גם ליימים הקרובים,

וגם ליימים רחוקים יותר, כאשר יאמרו אויבינו

בליבם, כי נתעצמו דיים לשרב ולנסות לבצע את

מזימותיהם. עלינו להיות מוכנים באיכות הנשק

ובכמותו, באיכות אדם ובבצרון המשק, להדוף

את אויבינו, ולשבור את העוז שיצברו. עלינו

לשמור על כוחו המרחיע של צה"ל, כדי שלא

תעלה על לב המחשבה הנפשעה, כי אפשר לנסות

ולתגרות מלחמה בישראל.

בשנה שחלמה הגברנו את כוחנו בהעלאת רמת

הצבא, בקליטה וכש חדש ובהרחבת הייצור העצמי.

משהו מזה ישתקף מחר במצעד צה"ל בבאר-שבע.

עלינו להאריך את כוחנו בכל אלה - ובשכמותם -

גם בשנה הבאה, כאשר תפצי חיינו אנו.

וצורך לכבי הוא לי היום לשלוח מכאן ברכה

סיוחדת לצבא הגנה לישראל ולעובדי מערכת

הביטחון כולה. בידיכם הנאמנות מופקדים חיינו,

עידם המדינה, ועתידו של עם ישראל. אחט עושים את

פלאכתכם במסירות גדולה, תוך קשיים רבים ולעיתים

אף תוך אלמוניות מוחלטת. תחזקנה ידיכם.

* * *

אוהה דאגה, להבטחת קיומה של הפרינה מול

פני מדינות אויבים, כונחת ביסוד מחשבתנו גם

בייחסי החוץ שלנו.

נמשיך במאמצינו לכוונן יחסי הידברות

ושלום. איננו נמנעים לראייה הפשטנית, כי

הניגוד היהודי ערבי הוא הקו המפריד היסודי

בין כל העמים במזרח התיכון. ההפרדה התפורה

היא בין עמים שוחרי שלום ובין חוקפנים. כשם

שעלינו להיות נכונים לקדם פני סכנות מצד

חוקפנים, כן עלינו לתור אחרי כל גורם, בלי

הבדל אומה ולשון, הרוצה להרכות שלום ויציבות

באזור, ולהוסיף לו יד לשלום ולידידות.

ואכן - טעבר לחוסה החתוכרות המקיפה אותנו

נהנו וניהן יד לעמים המחדשים את חייכם.

אלה הם, ברובם הגדול, עמים שנשחחרו זה

לא כבר ספורטרופסות זרה. יש ביכולתנו לבוא

אליהם כאחים לשחרור מעול זרים, ולהעניק להם

את פרי הניסיון והידע שרכשנו בכניין ארץ

ופרינה - במדע ובחברה, בטכנולוגיה ובערכים.

נמאסץ להבטיח יציבות ושלוש באיזור

נועד הפקיד נמכר לפעצמות הגדולות. היה זמן,

והוא איננו רחוק, כאשר מנינו כחשגים את עצם

ההכרה בקיום ישראל.

עתה יבואו נא אדירי עולט ויסייעו לכל

ארצות האזור במלאכת ההתפתחות, בהעלאת רמת

החיים והחברה, ובהשגת יציבות ושלוש.

המדובר הוא בפיתוח אמיתי, הטבטיח רווחה לתמונים

מביה והמבטל את האפשרות להפנות את סריווחם

כלפי חוץ. יתחרו המעצמות בעזרה כזאת, ולא

במתן נשק בידי מתכילים, המכריה גם אותנו להקדיש

לענין הביטחון חלק גדול מן האמצעים המיועדים

לפיתוח בונה ויצרני, והמחייב אותנו לחפש,

לדווש ולהבוע את כלי המגן הדרושים.

נלנינו, במלוא האחריזה והרצון הטוב,

ליוזמה להוציא מכלל האמצעים לפתרון טכסוכים

בינלאומיים את השימוש בכוח הזרוע. אנו זכאים

לצפות לכך, שיוזמי הקריאה הזאת, וגם מעצמות

אחרות, יבהירו הבתר היטב לשכנינו, שעיקרון

זה חל על הכול, בלי יוצא מן הכלל.

אין מדינה יכולה להחראות כשחרת שלום, על-ידי
נקיטה עמדה חיובית לגבי סכסוכים שאינם נוגעים
לה, ובאותה שעה לצמצם חרבות למלחמה בשכניה
הקרובים.

לפי שעה לא קיבלו עליהם אויבינו את עקרון
הקיום-יחד אמילו בדיבור פה. איומי האלימות
נמשכים. נעריך כל גילוי עמדה ברורה מצד
מעצמות ידידותיות, שלא יינתן לאיש לאסור
עלינו מלחמה.

אך לא די לנו בדיבור פה לביצור ביטחוננו,
ואף לא נוכל להסכים לחלוח ברצונם הטוב של
אחרים לשבט או לחסד. כמו בכל ששחי יצירתנו,
במשק, בחברה ובחרבות, נוסיף להשקן בראש
וראשונה על עצמנו ואנו מצווים על האדרת כוחנו העצמי.

שמחנו לכל עזרה שניתנה לנו בעבר, לביצוע

יכולתנו המספקת, וידענו לנצלה כראוי.

האנושות עומדת עתה על סף תקופה, שבה ינוצלו

אוצרות סי-היים להרווייית אדם ואדמה. בעיית המים

מחריפה במקומות רבים. אנו חיים באחד המקומות

המעטים, שבהם הריפה השאלה לאלתר. אנו מקווים

להיות חלוצים בשטח זה, של המתקת מי הים,

לרווחת הושבי המדינה וארצות האזור, ולתועלת

העולם כולו. נדע להפריך כל עזרה, בירע

ובאמצעים, למטרה זו.

ועוד: אנו נכנסים עתה לשלב ממשי ביחסינו

עם ארצות השוק האירופי המשותף.

זו רק ראשית מצערת. עדיין אנו רחוקים
מתגבר הדרוש לנו. אין אנו פטורים מעשיית כל
מאמץ להרחבת אפשרויות היצוא שלנו, להידוק
קשרי הסחר, כדי שנוכל להתפתח ולהתקדם לקראת
עצמאות כלכלית.

א א א

רק עצמאות כלכלית היא שהתן משמעות מלאה

לעצמאותנו המדינית והשיב לנו זכויות וכבודו
של עם חי על עמלו.

אין זו משימה לשנה אחת; זוהי החוריה
כיוון ונטיית קו. הייביט אנו לצמצם עד סוף
העשור הזה את המער בין היבוא לבין היצוא
שלנו ולהתקרב לחיסולו במשך השנים.

הדבר מחייב מאסך עצום בפירון הייצור
ובאיכותו. כן חייבים אנו לנהוג סדר עדיפויות
חסוד בכראנו לספק הביעות כלכליות.

* * *

אכן - אחוזה ורכוקה התפתחונו המשקית
בסולם ערכינו החברתיים.

לא היכון הברהנו על טולם הערכה, קיבוצית
ואיטית, לפי מידות ההנאה מן החברה ולא לפי
מידת התרומה לחברה. עולם הפוך שכזה הוא המביא
אצלנו לירי הביעות מן המדינה, גם מצד שכבות
שאינן דווקא המקופחות והנהשלות, לפעמים -
תוך פגיעה קשה בצורכי הכלל. הוויי היים מסול,
הרצוף צריכה ראונה, של מעטים האצים להעשיר
והנוחים לכובד, אינו צריך להיות אור ומיית,
הקורא לתבוע עוד ועוד.

כל שטחי העשייה שלנו, כל משימותינו

המוכזרות, חלויים לא במעט בדמות החברה שאנו

יוצרים, חלויים כיכולתנו לחלכד טביב ערכים

חברתיים ולאומיים.

להשבת כבודם של ערכים, זקוקים אנו

לחינוך מכוון. אנו נחבטים להרחבת החינוך לטובגיו

במשמעות של השכלה ויידע. הישבנו בזה הרבה

ועדיין לא דיי בכך.

אבל לא נוכל להקנות דעה בלי להקנות דוח,

לא נוכל לרכוש קנינים אם נשליך מאחורי גווינו

ערכים.

לא נשלח את עצמינו: ההתנדבות, והיחלצות,

המליכה לפני המהנה, בריבור אחר - החלוציות

האישית, זו שמתוך הכרעה רצון, הייבה ללוות

אתנו בדרכנו שנים רבות.

המדינה הייבה להיערך למשימה הלוצית קיבוצית

טכניקת, עליה ליצור את הסגרות, לגייס ולטפח

אמצעים, לתח את הכיוון, לעודד, לדרבן ולהמריץ.

בכל אלה זקוקה היא לנושא אנושי חלוצי חי,

הפדחה את עצמו עד הום עם השליחות כבדת ההיסטורית

שנמלנו על עצמינו.

א א א

חגי עצמאות לשמחה.